

de mi a szánkkal még mást is tudunk tenni. — ezzel adunk hangot. — a hangokból alkotjuk a szókat. — a szókból szerkesztjük a beszédet. — ha a szókat hosszú hangokra huzzuk, ének és dal lesz belőlök. már régen tudunk beszélni — most már énekelünk is. — a hangokat most tanuljuk leírni. — az írást már szépen olvassuk.

olvassátok el hát e következő történetet.

a juhászról és fiairól.

no fiúk! — szólt a juhász andris és pista nevű fiaihoz — ma víg napunk lesz. — délben behajtjuk a juhokat a szinbe. megfejjük, azután meg levágjuk a bundájokat. — no de lesz ám még valami más is.

fiúk nehezen várták a delet. andris szénát rakott a jászolba. pista szalmát teregetett a szin földjére. — végre behajtott az öreg juhász. letette szűrét az eresz alá. leült kis székére. — megfejte a juhokat. — a felesége szitán megszűrte a tejet, éz jól tartotta a két fiút tejjel. — az alatt az apa levágta a juhok szőrét — s azonnal eladta a kereskedőnek.

az apjuk elment a vásárra. harmad nap mulva hozott andrisnak kalapot, pistának puzlit és mind a kettőjüknek ábéczét. — no fiúk, ezeket a juhok bundája árából vettem. a fiúk megköszönték szépen. — pista örömeben felkiáltott: beh hasznos állat is ez a juh! adott nekünk enni valót, ruházatot még